

عنوان مقاله:

شناخت استانداردهای برنامه ریزی فضاهای سبز در محلات شهرها

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ناهید خیراندیش - گروه دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

نادر حاجی رحیم جوشقانی - گروه تبلیغاتی دانشگاه علمی و کاربردی فرهنگ و هنر واحد ۴۸ تهران

امیررضا مهریزی - گروه مدیریت استراتژیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

خلاصه مقاله:

امروزه عدم رعایت شهرسازی بومی، شهرهای ما را دچار بحران هویت کرده و هرچه می گذرد این بحران گسترده تر و عمیق تر می شود. توزیع مناسب فضای سبز شهری، اهمیت زیادی در ایجاد عدالت فضایی در سطح شهر دارد. پارک های شهری یکی از مهم ترین کاربری های شهری می باشند و وضعیت توزیع آنها در سطح شهرها از اهمیت بالایی برخوردار می باشد. حادث و توسعه پارک های محله ای در سطح شهر موجب افزایش نشاط اجتماعی و سرانه فضای سبز شهری می شود و زمینه تفریح و سرگرمی شهروندان ساکن در محلات را فراهم می کند. ارتباط انسان با فضای سبز از ابتدای خلقت نوع بشر آغاز شد، و به دلایلی چند تا امروز و همیشه تاریخ ادامه خواهد یافت، بوستانها، بزرگراه ها و کاشانه ها و حتی دوارهای شهری مکانی شد برای زیست فضای سبز و زیستگاه آنها جایی برای زندگی انسان فضای سبز با حضور خود درکنار بشر، فضای امن، سالم و زیبا را برای ادامه حیات او ایجاد می کند و با خود سبزی و نشاط را به ارمغان می آورد. هدف این پژوهش شناخت استانداردهای برنامه ریزی فضاهای سبز در محلات شهرها می باشد. نتایج نشان می دهد توزیع مناسب فضاهای سبز شهری در تمامی محلات شهرها علاوه بر برقراری عدالت اجتماعی برای دستیابی عادلانه همه شهروندان، باعث خلق فضاهای سبز فعال، با بازدهی زیست محیطی مستمر می شود. کارکرد فضای سبز شهری، به ویژه در کلان شهرها بسیار مهم بوده و وجود آن ها بخش جدا ناپذیری از مجموعه شهرها تلقی می شوند. ارزش و اهمیت فضای سبز شهری تا آن جاست که کارشناسان آن را به عنوان ریه تنفسی شهرها نام نهاده اند، به علاوه فضاهای سبز شهری می توانند فشارهای روحی، روانی و نیازهای جسمی انسان شهرنشین را نیز کاهش دهند.

کلمات کلیدی:

استانداردها، برنامه ریزی، فضاهای سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1624606>

